

А другий край се в сред гора мъкне.  
 Ако е мама напред с народът,  
 рекох в умът си, тя е спасена.  
 Та па се връщам назад да видя  
 в градът що става; вас да обидя.  
 Най-напред сторих да го обходя  
 така из окол, сетне из вътре.  
 Беш-Бунар дето минах на среща;  
 слязох надолу покрай Беденка,  
 излязох дето Чадър-могила.  
 От там направо, под градът долу,  
 тръгвам на запад за къде Гюрджа...  
 По кърът вече ни един турчин,  
 все се прибрали в градът на обир.  
 Гръм от топове беше премлъкнал.  
 Градът пламтеше; бучи пожарът,  
 в димът пожарний счюва се само  
 пукот от пушки, звек от ножове,  
 стон от ранени, клич от убийци.  
 Тамам дохождам край градът тамо,  
 да се възвия в долът нагоре,  
 във валогът гледам момче от наш'те,  
 рохаво младо ученик школски. -  
 Че го познавам да л бе от тука  
 или от вънка чужденче някой -  
 на от де взело една мартинка,  
 спопогнали го пет-шест четака;  
 то се заложи зад един камик.  
 Стрелят турчята, гърмят връз него,  
 но от далеко, близо не смеят,